

BÌNH LUẬN:

30-4-1975

“QUỐC GIA THUA ĐỂ THẮNG, CỘNG SẢN THẮNG ĐỂ THUA”

Từ Linh

Đúng 34 năm trước đây, ngày 30 tháng 4 năm 1975, cuộc chiến tranh Quốc-Cộng giai đoạn 2 tại Việt Nam đã chấm dứt sau 21 năm diễn biến khốc liệt (1954-1975). Một cuộc chiến tranh kéo dài và khốc liệt như thế, nhưng đã kết thúc nhanh gọn và khá bất ngờ với cả hai phe bản xứ tham chiến: Việt Quốc và Việt Cộng.

Sau cuộc chiến, đã có nhiều cách lý giải và đánh giá về sự kết thúc chiến tranh Việt Nam một cách không bình thường. Riêng chúng tôi, nhân ngày 30 tháng 4 lần thứ 34 hôm nay, chỉ xin đưa ra một cách đánh giá tổng quát để quý thính giả cảm nghiệm xem có đúng với những gì đã và đang xảy ra trên thực tế hay không. Đó là “**ngày 30-4-1975: Quốc gia thua để thắng, Cộng sản Thắng để thua**”. Vì sao? Vì cả lý luận lẫn thực tiễn, chẳng cần đợi sau 34 năm, mà đã từ lâu, ngày một khẳng định cho sự đánh giá tổng quát này.

Thật vậy, vào ngày 30-4-1975 chấm dứt chiến tranh và một thời gian sau đó, quả thực nhiều người đã nghĩ rằng: Đảng CSVN và chế độ độ XHCN độc tài Miền Bắc đã thắng người Việt Quốc Gia và chế độ VNCH ở Miền Nam Việt Nam. Điều này dễ hiểu, vì dưới cái nhìn hiện tượng, trong một cuộc chiến giữa hai phe, bên nào tiêu diệt được đối phương chiếm được mục tiêu sẽ là kẻ chiến thắng. Cộng sản Bắc Việt đã đạt mục tiêu thôn tính Miền Nam bằng chiến tranh vào ngày 30-4-1975, thì như vậy cứ nhìn hiện tượng rõ ràng phe CSVN đã thắng phe Quốc Gia Việt Nam (QGVN). Tuy nhiên chẳng bao lâu sau đó, thực tế đã dần dần ghi nhận và cho đến hôm nay có thể khẳng định không sợ sai lầm rằng: “Cộng sản đã THẮNG để THUA”. Cái chiến thắng mà họ có được, chỉ là “chiến thắng biểu kiến” (giả tạo). Và ngày 30-4-1975 chỉ là điểm mốc thời gian của một quá trình đưa CSVN đến sự thua bại hoàn toàn vào cuối quá trình này. Vì sao?

Vì CSVN vốn là công cụ bành trướng chủ nghĩa thực dân mới của Đế quốc Đỏ Nga Xô. Do đó ý đồ và mục tiêu của đảng CSVN không thể khác ý đồ và mục tiêu của đảng Cộng Sản Nga Xô (CSNX). Như vậy, thực tế sau ngày 30-4-1975 CSVN phải được Nga Xô và các nước “Xã Hội Chủ Nghĩa anh em” hỗ trợ tích cực, toàn diện và vô điều kiện để xây dựng thành công chủ nghĩa xã hội tại thuộc địa kiểu mới Việt Nam, phát huy thắng lợi để tiếp tục đẩy mạnh “Chiến tranh Cách Mạng”, “Chiến tranh Giải phóng” đến các nước trong vùng như Thái Lan, Miến Điện, Mã Lai. Phi Luật Tân.v.v... Thế nhưng thực tế hoàn toàn khác: Tất cả những điều đáng lẽ phải xảy ra đó đã không xảy ra sau khi chiến tranh Việt Nam kết thúc.

Thực tế sau đó Nga Xô đã thất bại trong nỗ lực “Cải Tổ” đi đến sụp đổ, kéo theo sự tiêu vong các nước XHCN Đông Âu. Trung Cộng thực hiện chính sách “Mở cửa” làm ăn với Tư Bản. Công cụ CSVN vội đưa ra chính sách “Đổi Mới” theo gương “Cải Tổ” Liên Xô (1986). Rồi vội cầu hoà với Trung Cộng và học tập lý luận sáng tạo mới của nước đàn anh xấu bụng và có tham vọng bá quyền

này, rằng: “Chủ Nghĩa Xã Hội cũng có thể áp dụng kinh tế thị trường” được Việt cộng hoá thành con đường “Đổi mới” theo “Kinh tế thị trường theo định hướng Xã Hội Chủ Nghĩa”.

Đây là lối lý luận ngụy biện, cưỡng ép nhằm che đậy thực trạng và chiếu hướng mới không thể đảo ngược tại Việt Nam cũng như toàn cầu: Chủ nghĩa xã hội đã phá sản, đã tiêu vong tại Nga Xô, đang tiêu vong tại Việt Nam và các nước XHCN còn lại (Trung Cộng, Bắc Hàn và Cuba). Quá trình tiêu vong CNXH tại Việt Nam khởi đi từ ngày 30-4-1975 là ngày kết thúc chiến tranh Việt Nam. Là lối lý luận cưỡng ép, ngụy biện, vì nó trái ngược với thực tế. Thực tế phát triển trong môi trường kinh tế thị trường không thể định hướng XHCN, mà tất yếu sẽ phát triển theo hướng tư bản chủ nghĩa. Trong môi trường này, tất yếu nhà nước XHCN sẽ bị tư bản hoá, chế độ chuyên chính vô sản sẽ được dân chủ hoá, và các cán bộ đảng viên cộng sản đã và đang được tư bản hoá trở thành những nhà tư bản Đỏ. Chiều hướng phát triển này đã được thể hiện ngày càng rõ nét trên thực tế tại Việt Nam, ai cũng có thể thấy được.

Và như thế rõ ràng là ngày 30-4-1975 “Cộng sản THẮNG để THUA” cuộc thực sự vào cuối quá trình của sự tiêu vong chế độ XHCN về mặt bản thể. Bởi vì, cuối cùng thì mục tiêu và lý tưởng của những người CSVN đã không đạt được. Trái lại, thực tế đã thúc ép, dẫn dắt và buộc được CSVN phải đi vào quỹ đạo (Tự do, kinh tế thị trường) của đối phương và thực hiện theo đúng lý tưởng của người quốc gia (Tự do, dân chủ, nhân quyền) và mục tiêu tối hậu (Dân chủ hoá Việt Nam, phát triển toàn diện đất nước trong nền kinh tế thị trường) của đối phương.

Thật vậy, đối phương của Việt cộng là những người Việt Quốc Gia, lý tưởng và mục tiêu đấu tranh trước sau như một: tiêu diệt độc tài, xây dựng chế độ dân chủ tự do, xã hội công bằng, phát triển toàn diện đất nước đến phú cường, văn minh tiến bộ theo kịp đà tiến hoá chung của nhân loại.

Và vì vậy, kể từ sau ngày giành được độc lập từ tay thực dân Pháp vào năm 1954, mong muốn chân thành của những người Việt Quốc Gia ở Miền Nam Việt Nam, kẻ cầm quyền cũng như dân giả, là thiết lập một chế độ độc lập dân tộc, dân chủ tự do (Việt Nam Cộng Hoà) và phát triển toàn diện Miền Nam đến giàu mạnh. Thành quả mong muốn này sẽ tạo thành sức mạnh tổng hợp chính trị (dân chủ), kinh tế (giàu mạnh), xã hội (công bình) khả dĩ đánh bại chế độ của những người Cộng sản Bắc Việt: chính trị (độc tài toàn trị), kinh tế (nghèo đói), xã hội (áp bức, bất công), mà không cần sử dụng sức mạnh quân sự tiêu diệt đối phương.

Nói cách khác, thay vì dùng chiến tranh để áp đặt mô hình chủ nghĩa quốc gia hay chủ nghĩa xã hội, hai chế độ chính trị đối nghịch trên hai Miền Bắc, Nam sẽ có thời gian và cơ hội thi đua thực hiện mô hình chính trị, kinh tế, xã hội của mình, chờ cơ may thống nhất đất nước một cách hoà bình, thông qua con đường dân chủ. Lúc đó, mô hình xây dựng và phát triển đất nước nào có hiệu quả thực tiễn sẽ ưu thắng, sẽ được nhân dân hai miền chọn lựa bằng lá phiếu của đa số trong một cuộc trưng cầu dân ý tự do thực sự, có giám sát quốc tế nếu cần.

Thế nhưng ước muốn chân thành và hết sức có lợi cho đất nước và dân tộc trên đây của những người Việt quốc gia ở Miền Nam đã không được những người CSVN ở Miền Bắc đáp ứng. Bởi lý tưởng và mục tiêu của những người CSVN hoàn toàn khác biệt với lý tưởng và mục tiêu của người Việt quốc gia. Sự khác biệt rõ nét nhất là Người Quốc Gia hành động tất cả vì Quốc Gia Dân Tộc, cho Tổ Quốc Việt Nam, trong khi những Người Cộng Sản Việt Nam hành động tất cả vì Quốc Tế Cộng Sản, cho Tổ Quốc Xã Hội Chủ Nghĩa Liên Xô. Do đó, để làm tròn nghĩa vụ công cụ bành trướng hầu áp đặt chủ nghĩa cộng sản trên cả nước, đảng CSVN đã phát động và tiến hành cuộc chiến tranh thôn tính Miền Nam, đẩy chính quyền và nhân dân Miền Nam Việt Nam vào một cuộc

chiến tranh tự vệ và Hoa Kỳ có cơ can thiệp ngày càng sâu rộng vào chủ quyền VNCH. . . Cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn này đã kéo dài hơn 20 năm, sát hại hàng triệu sinh linh, tàn phá đất nước, di hại lâu dài nhiều mặt cho đất nước và dân tộc.

Nhưng rồi sau cùng thì cuộc chiến tranh cốt nhục tương tàn đã kết thúc một cách không bình thường, do sự sắp xếp tiền định của ngoại bang, đã để cho CSBV “thắng” cuộc chiến một cách dễ dàng, không cần chiến đấu (vì đối phương bị ép buộc đầu hàng) không cần giữ đất và không đủ người để tiếp thu (vì bất ngờ, tốc độ rút lui nhanh hơn tốc độ tiến quân của VC)

Chính vì sự kết thúc chiến tranh không bình thường này, mà ngay từ những ngày tháng năm đầu, khi cuộc chiến vừa tàn, người Việt Quốc Gia ở Miền Nam không khỏi nghi ngại nhận định có tính tiên liệu của hai ngoại nhân. Một là Tướng độc nhản Moise Dayan, Bộ Trưởng Do Thái lúc bấy giờ khi đến thăm Miền Nam; hai là Sir Wilson, một chuyên viên Anh quốc làm cố vấn về du kích chiến cho Hoa Kỳ trong chiến tranh Việt Nam; Cả hai ngoại nhân này đều có chung nhận định **“Muốn chiến thắng cộng sản tại Việt Nam, nên cộng sản hoá Nam Việt Nam”**. Nay thì Miền Nam Việt Nam đã bị cộng sản hoá sau ngày 30-4-1975. Chế độ cộng sản đã thiết lập 34 năm qua trên toàn cõi Việt nam. Như vậy phải chăng **“Quốc gia đã THUA để THẮNG”** và **“Cộng sản THẮNG để thua”** ? Nếu đúng như vậy thì tại sao và QUỐC thắng CỘNG như thế nào?

1.- Tại vì mục tiêu và lý tưởng đấu tranh của người Việt Quốc Gia trước sau như một, vẫn là chân lý tất thắng của thời đại (độc lập dân tộc, tự do dân chủ, nhân quyền và chủ nghĩa quốc gia), có chính nghĩa, đáp ứng đúng khát vọng toàn dân (Độc lập, tự do, ấm no, hạnh phúc). Chân lý, chính nghĩa và khát vọng ấy, nếu người Việt Quốc Gia đã mất cơ hội thành đạt trước 30-4-1975, trong chiến tranh tự vệ, trên chiến trường, thì hôm nay, sau 34 năm kiên trì tiếp tục cuộc đấu tranh cho lý tưởng và mục tiêu của mình, đã và đang buộc được CSVN phải tự thú sai lầm, phải sửa sai và từng bước lùi dần về phía dân chủ, trả lại dần dần cho nhân dân quyền tự do và các quyền dân chủ, dân sinh và nhân quyền căn bản.. Mặc dầu cho đến lúc này, đảng CSVN chưa dám công khai thú nhận sự chọn lựa con đường XHCN là SAI LẦM, tác hại toàn diện cho đất nước và dân tộc. Đồng thời họ cũng chưa dám công khai thừa nhận lý tưởng và mục tiêu đấu tranh của người Việt Quốc Gia theo đuổi từ bao lâu nay là ĐÚNG, có lợi cho đất nước và dân tộc. Thế nhưng, tất cả những gì chế độ CSVN đã và đang thực hiện, đem lại phần nào những hiệu quả thực tế hôm nay, chính là họ đã làm theo sách của người Quốc Gia. Nghĩa là những người CSVN đã và đang bị buộc phải làm, không thể khác hơn, những gì mà lý tưởng, mục tiêu và con đường mà người Quốc gia theo đuổi. ***Đối với người Việt Quốc gia quan niệm chiến THẮNG trong cuộc đấu tranh, không nhất thiết phải là lật đổ, tiêu diệt đối phương để độc quyền thực hiện lý tưởng và mục tiêu đấu tranh của mình, mà chỉ cần bất cứ ai, lực lượng nào, kể cả đối phương VC thực hiện được lý tưởng của mình. Vì vậy nếu người cộng sản Việt nam chỉ cần thực hiện đúng lý tưởng và mục tiêu đấu tranh của người Việt Quốc Gia, thì điều đó đủ yếu tố xác định “QUỐC ĐÃ THẮNG CỘNG” và cuộc đấu tranh chống cộng sẽ chấm dứt.***

2.- Vậy QUỐC thắng CỘNG như thế nào?

Chế độ Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt nam do đảng CSVN áp đặt tại Việt nam đã và đang trên quá trình tiêu vong và đã bước vào giai đoạn cuối cùng: ***Tiêu vong hoàn toàn về mặt bản thể trong “Môi trường mật ngọt kinh tế thị trường theo định hướng tư bản chủ nghĩa”***. Trong môi trường mật ngọt này, cán bộ đảng viên CS được tư sản hoá, nhà nước Cs được tư bản hoá và chế độ được dân chủ hoá. Đó là quá trình tiêu vong tất yếu của đảng và chế độ CSVN, xác định sự toàn

thắng của các lực lượng quốc gia, dân tộc, dân chủ Việt nam. Sự tất yếu này đến mau hay chậm là tùy thuộc vào ba lực đẩy, lực xoay chủ yếu:

- Một là sự tự hủy do phân hoá nội bộ đảng và chế độ CSVN.
- Hai là cường độ và hiệu quả thực tế của các hình thức đấu tranh của các lực lượng quốc gia, dân tộc, dân chủ trong cũng như ngoài nước, thu hút được quần chúng, tạo ra cao trào đấu tranh đòi dân chủ, dân sinh, nhân quyền của nhân dân trong nước.(Chủ lực)
- Sau cùng là áp lực trên đảng và chế độ CSVN của các cực cường, các chính quyền dân chủ, Liên Hiệp Quốc, các tổ chức kinh tế tài chính quốc tế và các tổ chức bảo vệ nhân quyền quốc tế.

Dưới áp lực của ba mũi giáp công trên đây, đã thúc ép được chế độ độc tài toàn trị hiện nay lùi dần về phía dân chủ. Chất dân chủ đã và đang đẩy lùi chất độc tài và tích lũy. Khi lượng dân chủ tích lũy đủ triệt tiêu hoàn toàn chất độc tài, thì theo qui luật duy vật biện chứng mà những người cộng sản Việt nam từng tin như giáo điều, rằng “Lượng đổi, chất đổi”, thì chế độ độc tài toàn trị hiện nay sẽ tiêu vong hoàn toàn bản thể để hình thành chế độ dân chủ tại Việt nam.

Tóm lại: 34 năm trước đây, ngày 30-4-1975 cuộc chiến tranh Quốc-Cộng tại Việt Nam đã kết thúc không bình thường đã chỉ đem lại một chiến thắng biểu kiến cho cộng sản Việt Nam. Thực tế đã ngày một khẳng định cuộc chiến tranh kết thúc như thế không phải là thắng lợi của phe này đối với phe kia, mà chỉ là do nhu cầu thay đổi thế chiến lược quốc tế mới của các cường quốc nắm các trung tâm quyền lực thế giới. Do đó, thực tế đã ngày một khẳng định ngày 30-4-1975 chỉ là khởi điểm một quá trình đưa CSVN đến sự tiêu vong về bản thể, để hình thành một chế độ dân chủ mai hậu tại Việt nam theo chiều hướng mới KHÔNG THỂ ĐẢO NGƯỢC : Dân chủ tất thắng độc tài. Một khi chế độ độc tài cộng sản tiêu vong về mặt bản thể, lý tưởng và mục tiêu đấu tranh của những người CSVN đã không đạt được, nay phải xoay chiều cố thực hiện những điều mà người Việt Quốc Gia đấu tranh chưa đạt. Và như thế có thể kết luận rằng: 30-4-1975 “Quốc Gia đã thua để Thắng và Cộng sản đã Thắng để Thua”.

Từ Linh
